

Capitolul I. Legea penală și limitele ei de aplicare

Secțiunea 1. Legea penală

1. Dispozițiile cu caracter penal, în acceptul noțiunii de lege penală (art. 173 C.pen.), pot fi cuprinse în legislația țării noastre în:

- a. hotărâri ale Guvernului;
- b. ordonanțe de urgență ale Guvernului;
- c. alte acte normative care, la data adoptării lor, aveau putere de lege.

2. După sfera de incidență sau domeniul de aplicare, legea penală se clasifică în:

- a. lege penală generală;
- b. lege penală specială;
- c. lege penală excepțională.

3. Legea penală complinitoare se înscrie în criteriul legilor ce țin de:

- a. durata de aplicare;
- b. domeniul de aplicare;
- c. durata activității.

4. După domeniul de aplicare, legea penală se mai clasifică și în:

- a. lege penală temporară;
- b. lege penală complinitoare;
- c. lege nepenală cu dispoziții penale.

5. După criteriul duratei de aplicare, legea penală se clasifică în:

- a. lege penală cu durată de aplicare nedeterminată (permanentă);
- b. lege penală dezincriminatorie;
- c. lege penală cu durată de aplicare determinată (temporară).

6. După criteriul caracterului lor, legile penale se clasifică în:

- a. lege penală ordinară;
- b. lege penală extraordinară sau excepțională;
- c. lege penală de amnistie.

7. Care din actele normative mai jos enumerate poate constitui izvor excepțional de drept penal:

- a. hotărâri ale Guvernului;
- b. ordonanța simplă a Guvernului;
- c. ordonanța de urgență a Guvernului.

8. Pot constitui izvor de drept penal:

- a. practica judiciară a I.C.C.J.;
- b. decretul prezidențial de grațiere individuală;
- c. decretul prezidențial de grațiere colectivă.

9. Pot constitui izvor de drept penal:

- a. decizii ale Curții Constituționale a României;
- b. cutuma;
- c. deciziile date în interesul legii.

10. Tratatul și convențiile internaționale:

- a. nu pot constitui izvor de drept penal;
- b. pot constitui izvor indirect de drept penal;
- c. pot constitui izvor direct de drept penal.

11. Normele juridice penale cuprind atât reguli de conduită pe care trebuie să le respecte destinatarii legii penale, cât și sancțiunile aplicabile în cazul încălcării acestora. După criteriul conduitei prescrite în normă, acestea se clasifică în:

- a. norme penale prohibitive;
- b. norme penale onerative;
- c. norme în alb.

12. După criteriul existenței în structura normei penale atât a dispoziției, cât și a sancțiunii, normele penale se clasifică în:

- a. norme penale generale;
- b. norme penale unitare sau complete;
- c. norme penale divizate.

13. Din categoria normelor penale divizate fac parte:

- a. normele cu o structură trihotomică;
- b. normele de trimitere;
- c. normele de referire;

14. După criteriul conținutului și sferei de incidență, normele penale se clasifică în:

- a. norme penale generale;
- b. norme penale speciale;
- c. norme penale temporare.

15. Interpretarea legii penale poate fi făcută de către legiuitor, de către organul judiciar chemat să aplice legea (parchet, instanța de judecată), dar și de către oamenii de știință care activează în domeniul dreptului penal. În funcție de subiecții mai sus-menționați, interpretarea se clasifică în:

- a. interpretare oficială;
- b. interpretare *ad literam*;
- c. interpretare neoficială.

16. Sub care dintre formele de interpretare mai jos menționate se poate realiza interpretarea legală făcută de legiuitor în cazul legii penale:

- a. interpretarea autentică, în momentul elaborării unei legii penale (contextuală);
- b. interpretarea autentică posteroară elaborării unei legii penale;
- c. interpretarea logică sau rațională.

17. Care dintre cele de mai jos sunt metode de interpretare a legii penale:

- a. suplimentul analogic;
- b. interpretarea istorică;
- c. interpretarea declarativă.

18. Raționamentul *a fortiori* în interpretarea legii penale se bazează:

- a. pe argumentul că „dacă o dispoziție penală interzice sau sancționează o faptă în anumite condiții, înseamnă că ea nu se referă și la alte situații neprevăzute de ea”;